

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder. Het nadrukken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 14, Kampen.
Adm.-adres: Oosterbaan & Le Cointre N.V. — Goes.

Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V. — Goes
Telefoon No. 2424 — Postrekening No. 36000

Abonnement: f 4.— per half jaar bij vooruitbetaling.
Voor het Buitenland en Ned. Indië f 10.— per jaar.
Advertentiën: 10 cent per mm. Losse nummers 20 cent.

INHOUD: Hoofdartikel: Getuigenis I. — Uit de Schrift: Vrijmaking-Wet-Evangelie, Hand. 2:1-3. — Kerkelijk leven: Zaak Ds S. J. P. Goossens; Openbare Schriftelijke Waarheidsverklaring; Het befaamde art. 31; Studenten-corps F.Q.I.; Opdracht Dienst des Woords; Een beschouwing van Ds W. S. Pontier; Postuum Eerherstel; Vereniging met de Chr. Geref. Kerk, III; Instrukken van de Synode. — Groninger Brieven. — Uit de historie: De Protest. Coalitie van Dachau, III. — Populair Wetenschappelijke Schetsen: De uitlegging van Rom. 9:16-8. — Stemmen uit onze Kerken: Geestelijke weerbaarheid; De strijdende Kerk. — Verenigingsleven: Bondsclag Geref. Vrouwen. — Perschoonw. — Korte Berichten. — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

GETUIGENIS, I.

Aan alle Gereformeerde belijders van den Christus in Nederland.

De Generale Synode van „De Gereformeerde Kerken in Nederland”, welke door de genade Gods wederom in hechte éénheid onderling verboden zijn naar de aloude accoorden van samenleving binnen deze kerken, vergaderd te Groningen, gevoelt zich gedrongen, tot de belijders van den Christus in ons vaderland te komen met een openbaar getuigenis.

Aanleiding daartoe gaf haar het feit, dat vanwege de vergadering, die zich tegenover haar aandient als „Generale Synode van De Gereformeerde Kerken in Nederland”, en in 1946 te Utrecht bijeen geweest is, een verzoek is uitgegaan tot samenspreking tusschen deputaten vanwege haar en onze synode. In deze samenspreking zou dan de werkelijke of vermeende oorzaak van scheiding ter sprake moeten komen, en zou het zoeken van eenheid op den voorgrond hebben te staan.

Nu is het niet noodig, hier in den breede te verhalen, wat onze synode op dit verzoek geantwoord heeft. Zij heeft haar standpunt voor ieder kenbaar gemaakt door publicatie van een rapport, dat verkrijgbaar is op aanvraag (adres: Ds B. A. Bos, Laan van Leeuwensteijn 22, Voorburg). De synode heeft gemeend, niet te mogen treden in een samenspreking, zóó, als die door de verzoekende vergadering blijken haar eigen bewoordingen werd begeerd. Anderzijds heeft onze synode evenwel toch de mogelijkheid van openbare en voorshands schriftelijke uitwisseling van gedachten mogelijk gemaakt onder voorwaarde, dat beiderzijds de volledige correspondentie zou worden publiek gemaakt, en dat deze zich zou bezig houden met de werkelijke oorzaken van scheiding. Het staat nu aan de deputaten der andere vergadering, dit aanbod aan te nemen en daardoor de belijders van den Christus te doen medeleven in deze door haar zelf zoo urgent genoemde zaak van openbaar belang.

Onze synode heeft dit besluit genomen alleen om 's Heeren wille. Zij wil den Geest Gods niet in den weg staan, indien het Hem behagen mocht, uit degenen, die ons hebben uitgeworpen, eenigen of velen alsnog tot bekeering te brengen. Tot bekeering van de kerkelijke zonden, die in deze uitwerping zijn begaan; de zonde, met name van scheurmaking.

De synode heeft daarbij een open oog voor het nuchtere feit, dat er van een werkelijke drang naar hereeniging vrijwel niets te bespeuren valt onder wie ons uitwierpen. Integendeel, met smartelijke verbazing ziet zij het gebeuren, dat in denzelfden tijd waarin om hereeniging geroepen wordt,

zeer veel geschiedt, dat haar verder uit het gezicht brengt dan ooit. Enkele uitzonderingen daargelaten, wordt van synodocratische zijde ter zake van de kerkelijke goederen een „minnelijke schikking” gevraagd of aangenomen waar het aantal medestanders een kleine minderheid vormt, doch wordt in vele andere gevallen een proces ons opgedrongen; soms zelfs wordt zooveel mogelijk hinder aan onzen openbaren eeredienst in den weg gelegd. Of, ondanks herhaald protest wordt van de eigenlijke punten in geding, en van de werkelijke gronden voor schorsing en afzetting, een onduidelijk of onwaar beeld gegeven; een handelwijze, welke den Koning der Kerk onteert, als ware de in Zijn Naam geschiedde rechtshandel een kromme handel, waarvoor men maar liever niet uitkomt, of anders bewijst, dat men dien tegen ons gevoerden rechtshandel zelf niet durft verdedigen, en niettemin weigert, onzen naam te rechtvaardigen voor God en Zijn heilige gemeente. Of, men schorst den één om het plegen van handelingen, die in den ander, straks in vele anderen, openlijk worden geduld. Of, en dat is wel het ergste, men durft het aan, te verzekeren, dat met schorsing en afzetting, „op grond” van artikel 79-80 der Kerkenordening, ons geenerlei vonnis getroffen heeft aangaande onzen staat voor God.

Wie nu weet, wat de eenheid van Gods volk eigenlijk is, die zal tevens inzien, dat met deze laatste bewering de waarachtige eenwording van wie thans uiteengeslagen zijn steeds verder uit het gezicht komt. Wie voor Gods aangezicht één willen zijn of worden, die zullen moeten beginnen de feiten, die tot nu toe de eenheid in den weg stonden, eerlijk en open te bespreken, eerst voor den Heere, daarna ook voor de menschen. Welnu, er zijn honderden ambtsdragers geschorst „op grond”, naar het heette, van de artikelen 79 en 80 der Kerkenordening. Die artikelen zeggen overduidelijk, dat naar het oordeel der kerk de geschorsten een openbare grove zonde bedreven hebben, die den bedrijver bij de wereld eerloos doet zijn en in een „gemeen lid” der afsnijding waardig is. En naar dit oordeel der kerk zal volgens haar verzekering God oordeelen beide in dit en in het toekomstige leven. Een kerk, die openlijk deze artikelen der Kerkenordening op ons toepasselijk verklaart en ook metterdaad toepast, en daarna zich gedraagt, als hield dit vonnis over handelingen, die wij volhielden, geenerlei oordeel over onze afsnijdenswaardigheid, en dus over onzen staat voor God, in zulk een kerk maakt de breuk nog erger dan ze reeds was. Eerst wordt zij het hart, en daarna vraagt zij: hebben we u zeer gedaan? immers neen? Zij gaat haar en onze problemen na de uitwerping anders stellen dan daarvoor. Achteraf loochent zij metterdaad de natuur van haar eigen handelingen en verandert ze den inhoud van haar oordeel aangaande de onze; doch zij weigert de consequenties van deze loochening en van deze verandering te trekken, en daarin de eenvoudige daad van bekeering te doen. Als ambtsdragers in Gods Huis schorst ze ons en werpt ze ons uit; doch achteraf stelt ze ons voor als ambtenaren in een menschelek instituut, die „gestaakt” zijn. Begonnen met het zeggen, dat wij tegen Gods eeuwigblijvend Woord en recht in overtreding waren, gaat ze ongemerkt er toe over, de mening te suggereren, dat wij met een tijdelijke en toevallige en dispuetele meerderheidsconclusie van menschen helaas niet konden meegaan. Eerst werd het begrip „scheurmaker” uitgelegd met de woorden van het avondmaalsformulier, later ging men het hanteeren in den zin van: orde-verstoorder.

Hoewel dit alles, wijl onrechtvaardig tegen de menschen, ook zondig voor God is, wie behoeft daarvân nog bewijs? Het is kerkbederf, stijlverlies, rechtsverachting.

Weet gij, gereformeerde belij-

THEATER IN DACHAU.

Zij hebben hem gekweld, de Wet-vergeten
[benden
en smaadden God en Zijn verhoogden Zoon:
Ben held, een van ons bloed bestormt den
[troon
van Uw Verlosser, die het noodlot niet kan
[wenden.

Zij zagen hem een kind, geborgen bij een Vader,
die krachten geeft, naar kruis en troost naar
[smart;
dies pijnigden zij dagelijks zijn hart,
dat hen beleed: God heerscht en brengt Zijn
[einde nader.

Zij maakten hem een schamel schouwspel van
[hun lusten.
Onmachtig tot verzet of tegenweer,
sloegen zij schaamteloos zijn lichaam neer,
maar biddend zocht zijn geest God's veil'ge
[hooge kusten.

Hoe mocht hij vaak zijn zwakke handen smee-
[kend vormen
tot Hem, die steeds gedacht Zijn kind in nood,
en voerde door de dreiging van den dood
naar 't leven om Zijn Kerk gehoorzaam voort
[te bouwen.

J. L. J.

ders, eigenlijk nog wel, water geschied is?

Men heeft hoogleraren, predikanten, ouderlingen geschorst, en afgezet, omdat zij niet konden voldoen aan den (niet op hun verzoek!) hun gestelden EISCH, dat zij zouden beloven niets te leeren, dat niet ten volle in overeenstemming was b.v. met de uitspraak, dat men de kinderen des verbonds moet houden voor wedergeboren. Voor een andere mening mocht niemand ruimte laten, ook al werd zulk ruimte laten, b.v. door den allereerst geschorste, aangewezen als onvermijdelijke consequentie uit de verklaring van 1905 zelve (brief 13 December 1943). Thans doet de synode van 1946 zelf wat men anderen in 's Heeren naam verbood: zij maakte zelf ruimte voor een andere mening dan de bovenstaande; naast „wedergeboren” mag iedereen nu leeren wat de eerst „getuigtigden” niet mochten leeren, bijvoorbeeld „te wederbaren”. Maar bedoelde synode verklaarde niet, dat ze zich nu voor het aangezicht van God verootmoedigde wegens de dwaasheid en de zonde der uitwerping en het daarbij gepleegde misbruik van 's Heeren Naam. De handhaving der schorsingen, ook nadat men aan ieder toeliet, wat eerst den geschorsten als openbare grove zonde werd toegerekend, is een bewijs, dat in den grond der zaak niet Gods Woord, doch het menschenwoord hier gehoorzaamd worden wil.

Weet gij nog, water geschied is? Men heeft de kerk van Bergschenhoek, die zich niet kon conformeren aan bepaalde synodesbesluiten, en die harerzijds het kerkverband niet verbroken had, buiten het kerkverband geplaatst. Dat wil dus zeggen: men heeft verklaard, dat geen enkele predikant daar het Woord of de sacramenten bedienen mocht. Haar hulpprediker mocht dit evenmin gaan doen, want het preekconsent was hem ontnomen, en een op hem uitgebracht beroep was... teruggenomen. Indien de stem der kerk Gods stem ware geweest, dan zou onder de schapen van Christus' kudde aldaar sindsdien geen dienst des Woords, geen doop, geen avondmaal meer plaats hebben mogen vinden. De ambtsdragers, die de schapen wel in de grazige weide van Woord en sacramenten gingen voeren, werden

em gestelde ver-
katheder is hem
agt, of hij naar
as, antwoordt hij
ping der kerken
ot zijn collega's
ij voor hem zijn
aanwezige leden
volle rechten hij

der heeft hierna
sten, waarbij hij
memoreerde.

Goossens

er op attent,
ak-GOOSSENS
wanneer f 0.30
g gelijk bij de
onmogelijk er
voeren.
ede nota, daar
fkaart zonder
en neergelegd.
Giro of per

tratie
ointre N.V.,
3.

ORGEL.
bank, 6 spel, 17
8 v., 4 v. harp,
zonder gebreken,
erslaan 21, Telef.

l, Kerkstraat 8,
ugd:
IJZER,

JZERES,
of Geref. art. 31,
ELEWIJN Wz.,
z, Telef. 354.

RUIL.

il onze VRIJE
terdaan (buiten-
van 27 Juli tot
NG in beschrijke
n onder No. 225,
te Goes.

Gods

rief

oreën

C. VEENHOF.
2.—

vaarding van het
op 19 Juni 1946

WRISTERS,
— UTRECHT.

15-j. zoon, Geref.

UDSTER.
R. W., Bureau

vraagt voor hulp
te kinderen, voort

SJE.
INK, Hoofd der
t 7a, Vlaardingen.

Serie

zeer weinig geld.
B.-SERIE kosten
deel. U krijgt 4
teze boeken kosten
jina het dubbele!

oor den loopenden
boekhandelaar of

COINTRE N.V.,